

get. Jeg kan se, at der er enighed mellem alle partierne her om at ophæve loven om statstilskud.

Men det har givet anledning til at par bemærkninger. Dels har der været spørgsmål om standardfradraget. Den debat har vi jo haft indtil flere gange, men det er rigtigt, som det blev konstateret af fru Gitte Seeberg, at det ikke er en del af finanslovaftalen, og dermed er det jo ikke det rette tidspunkt at diskutere det i dag.

Jeg mener ligesom flere ordførere, at tilskudsordningen har opfyldt sit formål, og at det derfor også er rimeligt, at den ophører.

Dels har der været nogle bemærkninger om, at hvis man skulle have andre tilskudsordninger, skulle de være målrettet imod det miljø-mæssige og de bevaringsværdige bygninger. Jeg kan da være enig i, at de skal være mere målrettet, men jeg vil igen sige, at det ligger altså ikke i kortene for øjeblikket. Man kender finanslovaftalen. Men jeg er enig i, at skulle der senere vise sig mulighed for tilskudsordninger, så må de være målrettet dels mod at bevare vores kulturarv, dels mod det mere miljø-mæssige.

Jeg skal takke for en velvillig behandling og håbe på en hurtig udvalgsbehandling af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget.

Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 63: Forslag til lov om tilskud til Færøernes hjemmestyre for 1995.

Af finansministeren (Mogens Lykketoft).
(Fremsat 23/11 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Sonja Mikkelsen (S):

Socialdemokratiet kan anbefale vedtagelsen af dette lovforslag. Det indebærer, at Danmarks bloktilskud til Færøerne videreføres på samme niveau i 1995, som det har været her i 1994.

Bloktilskuddets størrelse for 1995 blev allerede aftalt sidste efterår mellem landsstyret og regeringen, og det var også en aftale, som vi dengang fra Socialdemokratiets side kunne bakke op.

Forudsætningen er, at der skal laves en rammeloavgivning for socialområdet, for sundhedsområdet og for undervisningsområdet, en rammeloavgivning, som vi også skal vedtage her i Folketinget. Det skal ske i denne folketingssamling.

Efterfølgende skal man så på Færøerne følge rammeloavgivningen op med mere udfyldende lovgivning i Lagtinget i næste lagtingssamling. Denne del af aftalen med de forudsætninger, jeg her har ridset op, er også blevet bekræftet i den nye aftale, der er indgået mellem regeringen og landsstyret her den 17. november i år.

På den baggrund skal vi anbefale, at lovforslaget her får en hurtig behandling i udvalget, og anbefale det til vedtagelse.

Christian Mejdahl (V):

I fælleserklæringen fra den 17. november 1994 mellem regeringen og Færøernes hjemmestyre er det aftalt, at bloktilskuddet til Færøerne for 1995 fastsættes uændret i forhold til 1994 med den regulering, der skal til på de 2,1 pct. Det kan jeg på Venstres vegne give tilslutning til.

Vi har noteret os, at det er aftalt, at der optages forhandlinger med henblik på en ny bloktilskuds aftale gældende for 1996. Den vil vi forholde os til, når det bliver aktuelt.

Færøerne gennemlever i disse år en svær periode, hvor faldende erhvervsindtægter på grund af for få fisk gør det enormt svært for det færøske samfund at klare sine forpligtelser, ikke mindst renteforpligtelsen på store lån fra en periode, hvor man troede, at selv bjergfyrrer kan gro ind i himlen.

I Venstre lægger vi vægt på landsstyrets forsikringer om, at der nu skal ryddes op i Færøernes økonomi. Kursen skal lægges om, og man må selv være med til at rette skuden op.

På denne baggrund vedstår vi os rigsfællesskabsforpligtelsen og anbefaler bloktilskudslovsforslaget.

Lene Espersen (KF):

Da vores ordfører, fru Anne Birgitte Lundholt, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Her er tale om en endelig fastlæggelse af bloktilskud for 1995 efter de omlægninger, der har fundet sted siden den første aftale i 1987, fulgt op af aftaler i 1993 og 1994.

Vi har noteret os, at Færøerne gennemfører den krævede lovgivning. Vi vil senere her eller i udvalget komme tilbage til den samlede aftale med Færøerne.

Vi betragter det her foreliggende lovforslag som en teknisk ændring, der letter administrationen for alle parter, og vi kan derfor støtte forslaget.

Jes Lunde (SF):

SF kan også støtte forslaget.

De har det ikke nemt på Færøerne i øjeblikket. De har meget store økonomiske problemer at slås med, så store, som vi aldrig har haft dem her i Danmark. Derfor er det selvfølgelig nødvendigt, at vi går ind og er med til at hjælpe dem igennem den svære proces, som de står foran.

Det er mit indtryk, at de fleste færinger godt er klar over, at det bliver en meget hård opgave, men at de fleste af dem også tror på, at det kan lade sig gøre. Det forudsætter selvfølgelig, at Danmark yder sit bidrag, ellers går det slet ikke. Derfor støtter vi det lovforslag, der ligger her.

Kirsten Jacobsen (FP):

Hvis man ville sikre, at disse knap 1 mia. kr. kom de almindelige færinger til gode, så sendte man dem ikke endnu en gang som en check til landsstyret, inden man havde sikret sig, at den nødvendige forvaltning var i orden.

Det har jo vist sig – det er rent historisk – at jo mere man har overført fra refusionsordninger til bloktilskudsordninger, jo værre er problemerne med rod i regnskaberne blevet. Vi kan jo læse Rigsrevisionens rapport, og det er helt sikkert. Det forekommer mig helt mærkeligt, at man, når man opdager, at der f.eks., som det var tilfældet på det sociale område, hersker kaos – det har socialministeren selv sagt – ikke tager fat i kaosset og løser problemerne, så man sikrer, at forvaltningen bliver ordentlig, og at folk ikke kan

få bistandshjælp i tre forskellige kommuner eller kan få mere i arbejdsløshedsunderstøttelse, end de tjente, da de var i arbejde.

I stedet slipper man fuldstændig og aldeles kontrollen og overfører alle pengene til bloktilskud. Man sender en check derop og siger: Nu kan I ellers selv fordele den efter, hvad I synes. Og så kan man jo bruge den til veje og tunneler, eller hvad det ellers er, man har brugt pengene til i tidernes løb. Jeg tror ikke, man gør det i fremtiden, men det er en bagvendt måde at angribe problemerne på.

Fremskridtspartiet erkender – og det har vi sagt mange gange fra denne talerstol – at Danmark har et medansvar for at få løst situationen på Færøerne, men den kan ikke løses ved hjælp af salamimetoder. Den kan ikke løses ved, at man sender gode penge efter dårlige penge. Den kan kun løses, hvis man får en samlet, tilbunds-gående analyse af problemernes omfang, hvis man får nogle eksperter til at finde ud af, hvordan de meget tunge problemer kan løses, og spørger færingerne: Er I parat til at indgå på de og de vilkår med Danmark?

Fremskridtspartiet vil se dette lovforslag i forbindelse med den aftale, som på et eller andet tidspunkt kommer til Finansudvalget. Og vi vil endnu en gang prøve på, om det ikke kunne lykkes at formå Folketingets partier til at lave en løsning, som er en løsning, i stedet for på denne her perspektivløse måde bare at sende penge op for at dulme både ens egen og de færøske politikeres samvittighed.

Dorit Myltoft (RV):

Da partiets ordfører i denne sag ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Færøerne har været ude i en lang række økonomiske problemer og er det stadig. Statsministeren er næsten lige kommet hjem fra forhandlinger med landsstyret, og i sidste uge var han til samråd i PØ-udvalget.

I den forbindelse skal den aftale, som blev indgået om tilskud til Færøerne, ses. Beløbet videreføres fra de foregående år, dog justeret for pris- og lønudviklingen, i alt 843,4 mio. kr.

Det skal også bemærkes, at der til vedtagelsen af forslaget knytter sig en aftale om, at Færøernes landsstyre skal gennemføre rammelovgivning på social- og undervisningsområdet og senere udfyldende lovgivning. Begge dele skal gennemføres senest ved udgangen af lagtings-samlingen 1995-96.

Det Radikale Venstre kan tilslutte sig lovforslaget.

Frank Aaen (EL):

Vi kan støtte lovforslaget, men vi vil gøre opmærksom på, at en stor del af de penge, der sendes op til Færøerne, behøver man ikke engang ulejlige sig med at sende af sted, for de kommer jo tilbage igen straks i form af rentebetaling til Danmark. Derfor synes vi sådan set, det er en lidt dårlig måde, man håndterer tingene på i øjeblikket; vi burde tilstræbe en løsning, der i højere grad hjælper færingerne af med den enorme gæld, de stadig væk har på baggrund af krisen.

Og inden Venstre og andre får alt for travlt med at sige, at det er færingernes skyld, ja, så synes jeg stadig væk, man skal huske, at der jo altså er nogle, der har reddet sig i tide. Det var nogle af dem, som ellers var gode til at puste til ilden, medens der var lidt at puste til. Jeg tænker på Den Danske Bank, som jo reddede sig fra en milliardgæld deroppe. Jeg vil gøre opmærksom på, at den rapport, der blev lavet om krisen i den færøske økonomi, jo faktisk siger, at set ud fra en rimelighedsbetragtning må resultaterne af bankkrisen anses for utilfredsstillende. Den brede færøske befolkning er kommet til at betale for problemerne i banksektoren, hvor udgiften lige så godt kunne være endt hos færøske storindskydere, Den Danske Bank, Indskydgarantifonden og udenlandske forretningsforbindelser.

Derfor er der altså brug for at kigge lidt nærmere, synes vi, på både bankerne, kreditforeningerne, Skibskreditfonden og de danske værfter. Der er brug for at se lidt nærmere på, hvem det egentlig talt var, der tjente på alt det, der skete, og hvem det er, der i dag ikke betaler, så det ikke bare bliver den færøske befolkning, der skal betale hele gildet.

Vi støtter altså lovforslaget, som det ligger, men vi synes faktisk stadig væk, at der er brug for at komme lidt dybere ned i den sag.

Erhard Jakobsen (CD):

Det er nok svært for os her i Danmark virkelig at forstå til bunds, hvor alvorligt Færøerne er ramt i disse år, og derfor er enhver bestræbelse, som regeringen måtte komme med, som kan bidrage til en løsning eller måske – hvad der navnlig er vigtigt, tror jeg – til at ændre hele psykologien på Færøerne, meget, meget vigtigt.

Jeg fik af den redegørelse, statsministeren kom med i Det Politisk-Økonomiske Udvalg, det klare indtryk, at psykologi er noget af det allervigtigste. Alt, hvad vi kan gøre for at hjælpe

Færøerne til at tro på, at det kan nytte noget, at de kan komme i gang igen, at der er en udvej, tror jeg kan bidrage meget.

Og der er da én ting, de ikke har brug for, og det er den kritik, som nu og da er kommet frem sådan generelt om, at Færøerne har opført sig så og så tosset. Jeg tror heller ikke, at vi skal spille ret meget tid på en hel masse diskussion om, hvem der hernede bærer skylden for det.

Det afgørende er, at vi lader det færøske folk forstå, at vi er parat til at yde noget, og at vi ikke er i tvivl om, at de også selv er det, men at vi også ved, at deres evner og muligheder er stærkt begrænsede. Derfor synes jeg, vi i denne situation må minde hinanden om, at Færøerne altså hører med til det, der er dansk. Vi betragter dem som os nærtstående, og derfor skal Centrum-Demokraterne med glæde stemme for det lovforslag, regeringen her har fremsat.

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Jeg vil gerne sige tak for den meget brede tilslutning til lovforslaget; jeg tillader mig også at betragte den som en tilslutning til den linje, regeringen har lagt sammen med Færøernes landsstyre i aftalen fra den 17. november 1994. Der er jo lagt nogle nye perspektiver ind i den, som Finansudvalget også skal behandle, i forbindelse med et erhvervsudviklingsinstitut, og der er en aftale omkring den måde, hvorpå det færøske landsstyre vil bringe underskuddet på deres finanser ned i de kommende år, og omkring hvordan den danske stat fortsat stiller sin kreditværdighed til rådighed for at klare de meget store gældsproblemer, som Færøerne har oparbejdet i fortiden.

Så jeg siger tak for tilslutningen og håber, at det her er et bidrag til en udvikling, hvor Færøerne igen kan komme på ret kurs og erhvervslivet kan komme i gang deroppe.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 64: Forslag til lov om begrænsning af skyldneres muligheder for at deltage i offentlige udbudsforretninger og om ændring af visse andre love. (Effektivisering af inddrivelsen af restancer til det offentlige).

Af finansministeren (Mogens Lykketoft).

(Fremsat 23/11 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Stavad (S):

Jeg glæder mig over, at det forslag, som finansministeren her har fremsat, indgår i den samlede finanslovaftale. Jeg synes, det er både glædeligt og tilfredsstillende, at den enighed, der har været i Folketinget i en årrække om at sætte ind over for dem, der ikke betaler enhver sit til tiden, er opretholdt. Jeg tror, det er vigtige signaler til befolkningen og til virksomhederne, at et meget bredt flertal, ja, forhåbentlig et enigt Folketing, er parat til at varetage interesserne for dem, der betaler, når der skal betales.

Der er jo nogle, der lader fem og syv være lige og lader være med at betale det kontingent til vore fællesudgifter, som skal betales, hvis vi skal kunne opretholde og forny det velfærds-samfund, som et stort flertal står bag. Det kontingent skal betales efter nogle rimelige og retfærdige og ordentlige regler, og der er da heldigvis et bredt flertal, der er enige om, at de, der forsøger at smyge sig uden om, ikke skal få held med det.

De tre forslag, som er indeholdt i finansministerens lovforslag, er forslag, som i hvert fald for de tos vedkommende har været diskuteret i ganske lang tid.

Det, at vi nu får skabt det lovredskab, der skal til, for at man kan udelukke større skyldnere fra offentlige udbud, mener jeg er rigtigt. Det er også retfærdigt over for dem, der betaler, som de skal.

Det, at man nu også får mulighed for, at offentlig gæld kan indgå i skyldnerregistre, betyder, at der bliver lige konkurrencevilkår mellem offentlig gæld og privat gæld. Hidtil har det jo været sådan, at kun når det gjaldt privat gæld, kunne man blive registreret. Det havde den konsekvens, at man faktisk kunne få slettet sin virksomheds navn i et register ved at oparbejde

offentlig gæld for at betale den private gæld, og derfor har der været en konkurrenceforvridning til ugunst for den offentlige gæld. Det bør være lige så nødvendigt og lige så almindeligt, at man betaler sin offentlige gæld, som at man betaler sin private gæld. Derfor er Socialdemokratiet tilfreds med dette forslag.

Endelig så er der et forslag, der har været diskuteret under forskellige overskrifter – vi kan vel næsten sige, at den finanslovaftale, som vi indgik med den tidligere regering for 1993, indeholdt nogle hensigtserklæringer i forhold til det – forslaget om, at man skal kunne fradømme folk retten til at drive erhvervsvirksomhed ud fra en model, som svenskerne har benyttet, og som har vist sig ikke at være særlig hensigtsmæssig i praksis.

Det, man gør med det her forslag, er egentlig, at der for det første bliver mulighed for at stramme op over for dem, der opkræver penge for det offentlige i form af A-skat, i form af moms, i form af arbejdsmarkedsbidrag, penge, som de kun har til låns for at videregive dem på et senere tidspunkt. Det foreslås, at der kan laves forkortet kredittid, og at der kan stilles krav om sikkerhed, og hvis man ikke lever op til de krav, ja, så er den yderste konsekvens en konkursbegæring.

Hvis man derefter forsøger at lade sig registrere igen som person eller som virksomhed, ja, så kan myndighederne i de situationer nægte registrering; det vil sige, at der bliver en slags konkurskarantæne. Der bliver en mulighed for, at samfundet kan værgе sig imod dem, der forsøger systematisk at udnytte muligheden for de kreditter, der ligger i vore forskellige systemer, fra det offentlige, udnytte den også til en ublu og urimelig konkurrence i forhold til de virksomheder, som betaler enhver sit, som man bør og skal.

Derfor: alt i alt en stor tilfredshed fra Socialdemokratiets side med forslaget i den form, finansministeren har fremlagt det i, og en stor glæde over, at det tegner til, at vi stadig væk har den brede politiske enighed i forhold til de initiativer, der skal beskytte dem, der betaler, og foretage nødvendige skridt over for dem, der ikke betaler.

Peter Brixtofte (V):

Venstre kan tilslutte sig de principielle betragtninger, som Socialdemokratiets ordfører har fremført dels om det glædelige ved, at der er bred enighed om, at man skal gøre, hvad man